

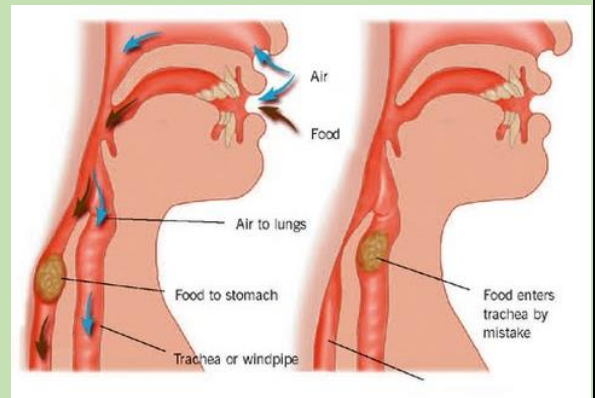
ආඝාතය සහ ගිලීමේ අපහසුතාවය

ආඝාතයෙන් පසු ගිලීමේ අපහසුතාවයන් ඇතිවීම ආඝාතය සහිත පුද්ගලයින් අතර සාමාන්‍යයෙන් දක්නට ලැබෙන ලක්ෂණයකි. මෙය ආඝාතය ඇතිවූ මොහොතේ ඇතිවී ඉබේම සුවවීමට හෝ ඉන් පසුව කාලයක් පැවතිය හැක. ආඝාතය සහිත බොහෝ රෝගීන්ගේ ගිලීමේ අපහසුතාවයන් ඉබේම සුව අතට පත්වන නමුත් 11%ත් 50% ත් අතර ප්‍රතිශතයකට එම අපහසුතාවයන් මාස 6ක් පමණ කාලයක් පවතී.

ගිලීමේ අපහසුතාවය නිසා ඇතිවන ආහාර ශ්ලේෂ්මල හෝ ආහාර පිට උගුරේ යාම (ආහාර ශ්වසන මාර්ගයට ඇතුළත් වීම), නියුමොනියා තත්වයක් ඇතිවීමට බලපාන ප්‍රධාන අවදානම් සාධකයක් වේ.

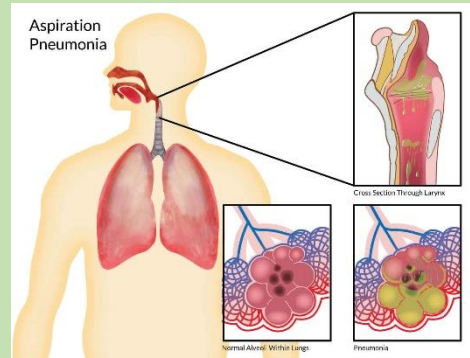
ගිලීමේ අපහසුතාවයේ ලක්ෂණ:-

1. කටේ ආහාර ඉතිරිවීම
2. ආහාර සැපීමේ අපහසුතාවය
3. ආහාර උගුරට දමාගෙන ගිලීමේ අපහසුතාවය
4. ආහාර ගන්නාවට අනවශ්‍ය ලෙස කෙල බේරීම
5. දියර ගන්නාවට ඒවා කටින් බේරීම
6. කටේ හෝ උගුරේ ආහාර රැඳී තිබීම, නොදැනීමේ හා රස දැනීමේ වෙනස්කම්
7. ආහාර ගන්නාවට කැස්ස හෝ හිරවීම
8. ආහාර ගත පසු නිතර නිතර උගුර පැදීම
9. ආහාර ගත පසු හුස්ම ගැනීමේ අපහසුතා ඇතිවීම
10. ආහාර ගැනීමට වැඩි වේලාවක් ගතවීම

ආහාර පිට උගුරේ යාම නිසා ඇතිවිය හැකි සංකූලතාවයන් :-

1. නිතර නිතර පෙනහළු හා සම්බන්ධ ආසන්මිකතාවයන් ඇතිවීම
2. නියුමොනියාව
3. සිරුරේ බර අඩුවීම
4. මරණය

කථන භාෂා චිකිත්සකවරයෙකු (Speech and Language Therapist) විසින්

ඔබගේ ආහාර ගැනීමේ හැකියාව තක්සේරු කරන අතර ආහාර පිට උගුරේ යාම වැළැක්වීම හා ගිලීමේ අපහසුතා සඳහා අවශ්‍ය චිකිත්සක ප්‍රතිකාර හා පහත උපදෙස් ලබාදෙනු ලැබේ.

- ගිලීමේ ක්‍රියාවලිය ශක්තිමත් කිරීම සඳහා ව්‍යායාම
- ආහාර ගැනීමේදී නිවැරදි ඉරියව් පවත්වා ගැනීමට උපදෙස්
- ආහාර හා දියර ගිලීමට පහසු වන ලෙස සකසා ගන්නා ආකාරය
- ආහාර පිට උගුරේ යාම අවම කරගැනීමට කලයුතු වෙනස්කම්

නිවැරදි මුඛ සෞඛ්‍ය පවත්වා නොගැනීම නිසාද නියුමෝනියා තත්වය ඇතිකරවීමට බලපෑ හැකි බැවින් ඒ සම්බන්ධවද අවධානය යොමුකිරීම වැදගත්වේ.

ආඝාතයකදී ඇතිවන මෙම ගිලීමේ අපහසුතාවයන් පිලිබදව බොහෝදෙනාගේ දැනුම හා අවබෝධය අවමයි. එමනිසා ආඝාත තත්වයක් ඇතිවූ පුද්ගලයෙකුගේ ආහාර හා දියර ගිලීම නිවැරදිව හා පරිස්සම්ඇතිව සිදුවන්නේ නැතිනම් රෝගියාට කටින් කිසිවක් ලබා නොදී ප්‍රතිකාර සඳහා රැගෙන ඒම මගින් ආහාර පිට උගුරේ යාම නිසා ඇතිවන සංකුලතාවයන් බොහෝදුරට වලක්වාගත හැක.

Pramodhi Perera

Speech and Language Therapist - NHSL
Member of SLASLP, Co-Secretary SSOS